

מבט מעודד: "החוט המקשר"

בחדש מרץ הופיעו ביומנים שלנו, במועצה, שני אירועים: אזכרה לדרור מיוחס ז"ל וטקס פתיחת "מועדונית דרור". החוט המקשר בין שני האירועים הוא אחד החומרים ממנו נרקם אריג הקהילה האזורית שלנו.

כמה שזה נשמע מוזר, המושג "קהילה" באופן בו אנו מרבים להשתמש כיום, לא היה תמיד שגור במחזורינינו. הוא נולד לפני פחות משלושים שנה, כשהקיבוצים הבינו שאי אפשר יותר לקיים וויכוחים תקציביים בין תיקון הקומביין לבין רכישת מכונת תפירה, והחלו לדבר על הפרדת ה"משק" מ"הקהילה". בהמשך, עם התחזקות מקומה של המועצה במכלול של תחומים, נולד גם המונח "הקהילה האזורית".

המועצה הגדירה לעצמה שהיא זקוקה לעובד סוציאלי מיוחד, עובד קהילתי, שיקדם וילווה את התהליכים בישובים ובאזור. לפני שש שנים נבחר לתפקיד בחור צעיר ממושב כפר מימון - דרור מיוחס.

דרור אכן היה מיוחד. איש חכם, צנוע, מלא חן וקסם, שידע לחלום וגם לבצע. שני ערוצי פעילות היו קרובים לליבו במיוחד: העבודה עם קהילת יכני ופרויקט "הדולפינים", אותו הגה והוציא לפועל. לפני כשנתיים הכריעה אותו מחלת הסרטן ואנו נפרדנו בצער וכאב מהאיש היקר והמוכשר.

פרויקט הדולפינים קרא לתושבי שער הנגב שיש להם חלום חברתי-קהילתי, לבוא ולפתח אותו בתנאי חממה. בין המתקבלים לפרויקט הייתה לילי זבלבסקי מאור הנר, אמו של חגי, ילד אוטיסט. הרעיון של לילי עבר גלגולים שונים, עד שהתגבש למועדונית, שתקיים פעילות לילדים על הרצף האוטיסטי משער הנגב ומהמרחב כולו.

לעיתים, חוסנה של קהילה נמדד ביכולת לאתר את מקורות חולשתם של הרבים ולהעצים אותם. לעיתים, הוא נמדד דווקא ביכולתה לאתר את מקור עוצמתם של הבודדים ולעמוד לימנם. המועצה נרתמה כתף אל כתף עם ההורים, ולאחר לא מעט חבלי לידה, פרויקט המועדונית קרם עור וגידים ויצא לדרך. על פי הצעתם של ההורים, הוחלט שאין שם ראוי יותר לפרויקט החשוב והמקסים הזה מאשר "מועדונית דרור".

בטקס פתיחת המועדונית, כשעמדנו והתרגשנו יחד - הילדים והוריהם, משפחתו של דרור ואנשי המועצה, יכולנו להבין עוד משהו על המרקם הקהילתי שלנו בשער הנגב.

עודד פלוט, מנכ"ל המועצה